"Nisam htio da otkrijem tajnu Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, a da ju je ostavio Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, ja bih je prihvatio."

Od Abdullah b. Omera, radijallahu 'anhu, prenosi se da je Omer, radijallahu 'anhu, kada mu je kćerka Hafsa ostala udovica, rekao: "Sreo sam Osmana b. 'Affana, radijallahu 'anhu, i ponudio mu Hafsu rekavši: 'Ako hoćeš oženit ću te Hafsom ćerkom Omerovom?' On reče: 'Dok vidim.' Prošlo je nekoliko noći dok ga nisam sreo pa mi je rekao: 'Odlučio sam da se danas ne ženim.' Sreo sam Ebu Bekra, radijallahu 'anhu, pa sam mu rekao: 'Ako želiš oženit ću te Hafsom ćerkom Omerovom.' On je zanijemio i nije mi ništa odgovorio. Bio sam na njega više ljut nego na Osmana. Prošlo je nekoliko noći a onda ju je zaprosio Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, pa sam je vjenčao za njega. Poslije me je sreo Ebu Bekr pa mi reče: 'Možda si se naljutio na mene kada si mi ponudio da oženim Hafsu a ja ti nisam ništa odgovorio.' Rekoh: 'Da.' On reče: 'Ništa me nije spriječilo da ti odgovorim na ono što si mi ponudio osim što sam saznao da ju je Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, spomenuo. Nisam htio da objavim tajnu Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, a da ju je odbio Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, ja bih je prihvatio.'"

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

Abdullah b. Omer, radijallahu 'anhu, obavještava nas u ovom hadisu da je Hafsa ostala udovica Hunejsa b. Huzafe es-Sehmija, a on je bio brat Abdullaha b. Huzafe i jedan od ashaba Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, koji je umro u Medini od posljedica ranjavanja na Uhudu. Bio je jedan od prvih koji su ušli u islam i činio je hidžru u Abesiniju. Omer kazuje: "Sreo sam Osmana b. A'ffana, radijallahu 'anhu", odnosno nakon što mu je preminula njegova žena Rukajja kćerka Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, Omer kazuje: "i ponudio mu Hafsu". U ovome je dokaz dozvole da čovjek može ponuditi kćer da je oženi neko od dobrih i moralnih ljudi što nije poniženje, i to je zabilježio Buharija. Omer kazuje: "Rekoh: 'Ako hoćeš oženit ću te Hafsom ćerkom Omerovom?'" Upotrijebio je ovaj način obraćanja sa uzročnom rečenicom koja proscu ostavlja slobodu izbora, što je lijep i stimulativan izraz, prijemčiv za prihvatanje. Spomenuo je Hafsu kao Omerovu ćerku u čemu je izraženo metaforičko značenje slično kao da kaže: Ćerka Omerova, a ti znaš ko je on i koja je vrijednost tazbinstva sa njim. Njegov odgovor je bio: "Dok vidim." To je značilo: Dok razmislim hoću li se ženiti odmah ili ću to odgoditi. Omer kazuje: "Prošlo je nekoliko noći dok ga nisam sreo pa mi je rekao: 'Odlučio sam da se danas ne ženim.'" Osman je, spominjući "danas" ciljao na sadašnje vrijeme, a time želio otkloniti pomisao kako se neće nikako ženiti i kako će se zamonašiti, što je zabranjeno. Kazuje Omer: "Sreo sam Ebu Bekra, radijallahu 'anhu, pa sam mu rekao: 'Ako želiš vjenčaću ti Hafsu kćerku Omerovu.'" On nije odgovorio

namjerno i zbog specijalnog razloga u tome da treba ćutati. Omer kazuje: "Bio sam na njega više ljut nego na Osmana.” To iz razloga što je Osman ipak odgovorio, a Ebu Bekr uopšte nije odgovorio. "Prošlo je nekoliko noći, a onda ju je zaprosio Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, pa sam je vjenčao za njega. Poslije me sreo Ebu Bekr", odnosno nakon vjenčanja i nakon što je prestao razlog da može objasniti istinu oko njegove šutnje. Kada je Ebu Bekr es-Siddik otišao da se izvine i odobrovolji povrijeđenog brata, kazuje: "Možda", riječ koja je za želju i upotrijebio ju je oslanjajući se na lijep moral i odgoj Omera te da se neće zbog svega toga ljutiti, iako je moguće da se u takvoj situaciji i naljuti u zavisnosti od njegove prirode, tako mu je na taj način prišao. Ebu Bekr kazuje: "Možda si se naljutio na mene kada si mi ponudio da oženim Hafsu a ja ti nisam ništa odgovorio.“ Odnosno naljutio si se na mene u tom momentu. Omer reče: "Da.“ Naravno ovo je od Omera iskrena obavijest o onome što se doista desilo. Pa je Ebu Bekr es-Siddik rekao: "Ništa me nije spriječilo da ti odgovorim na ono što si mi ponudio osim što sam saznao da ju je Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, spomenuo." Odnosno htio sam se s njom oženiti, ali izgleda da ju je Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, spomenuo samo pred Ebu Bekrom i da želi da je zaprosi, tako da je to vidio kao tajnu koja nije dozvoljena i stoga je kazao: "Nisam htio da otkrijem tajnu Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem“, odnosno da objavim ono što mi je u povjerenju kazao i spomenuo. "A da ju je odbio Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem“, odnosno da je nije on htio, "ja bih je prihvatio“. Ovo je iz razloga što je zabranjeno zaprositi onu koju je spomenuo Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, za onoga ko je to čuo i saznao. U ovome je pouka ummetu da treba čuvati tajnu čak i ono zbog čega postoji bojazan da bi moglo ukazati na nju.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/3448